

Ewa Maria Stuge

Född: 1 april 1952.

Bor: Örträsk.

Familj: Vorstehundarna Sally, 10 år, Vilma, 7 år, och Freja 10 veckor, samt barnen Anton, 31, och Maria, 27, och deras pappa.

Yrke: Sjuksköterska.

Fritidsintressen: "Fiske, jakt och hundar.

För höll jag också på med handboll, slalom, volleyboll och hästar, numera blir det bara golf."

Bästa egenskap: "Jag är ganska envis, när jag bestämt mig så ger jag inte upp."

Sämsta egenskap: "Tjurskallen."

Blir arg av: "Orättvisor, särskilt när de drabbar barn."

Blir glad av: "Av att få vara tillsammans med mina barn."

Okänd talang: "Är ganska duktig på att baka olika mjuka kakor."

Drömyrke: "Veterinär, att få jobba som skolsköterska är å andra sidan så nära man kan komma..."

Tror på: "Gud och en positiv framtid."

Tre personer du vill träffa: "Mormor, Moder Teresa och John Lennon."

Bästa med Örträsk? "En väldigt vacker by med närhet till naturen, sön och lugnet. Jag har alltid velat flytta tillbaks."

Aktuell: Slutar som skolsköterska i Bjurholm nästa vecka, efter 18 år i tjänsten.

Några sysselsättningsproblem lär Ewa Stuge inte få när hon går i pension och flyttar hem till Örträsk. "Nej då, jag fiskar och jagar och så ska ju hundarna ha sin motion" säger Eva tillsammans med vorstehulpen Freja, 10 veckor.

Foto: FREDRIK BJÄRNESAND

Ewa – skolsköterska med hemlängtan

ÖRTRÄSK. Vid månadskiftet går Ewa Stuge i tidig pension efter 18 år som skolsköterska på Castorskolan, för att återvända till föräldrahemmet i Örträsk.

– Det har varit jättebra år, jag har trivts fantastiskt, jag älskar att vara med barn, säger Ewa.

Föräldrahemmet ligger i en lummig backe i Östra Örträsk, med vägs skylten Fridas gränd knappt synlig i grönskan. Inne på tomten möter tre långhåriga vortstrar, som glatt ränner runt fötterna för att hälsa och slicka.

– Just nu håller jag på att städa ut för att kunna flytt hem, säger Ewa som fortfarande har adressen kvar i Ström, där hon mellanlandat i ett hyrt hus efter flytten från en rejäl niorumsvilla i Bjurholm.

Det var i fjol som pappa Harald och mamma Margot med kort mellanrum gick bort, 94 och 90 år gamla, och för-

äldrahemmet blev tomt.

– Pappa byggde huset 1953, säger Ewa som själv kom till världen året innan.

På den tiden var Örträskbygden ett blomstrande jordbrukslandskap med en starkt positiv befolkningsutveckling. Östra Örträsk hade både post och bank, bensinmackar, manufakturaffär, skradderi och tre mataffärer, och i Västra Örträsk fanns åtminstone ytterligare två livsmedelsaffärer.

– I skolan var vi 12-15 elever per klass, som jag minns det.

Längre upp i skolåren fick Ewa, som andra årskull gå i nybyggda högstadiet i Bjurholm. Gymnasieåren tillbringade hon på Östra gymnasiet i Umeå, sedan var det mest tillfälligheter som avgjorde. Efter flytt till Stockholm började hon inom vården, vilket resulterade i vårdlinjen i Lycksele och sjuksköterskeskola i Boden. Efter arbeten i både Gällivare och Värmland hittade Ewa hem på barnavdelning 4, NUS, i Umeå.

– Ända sedan barnsben har jag drömt om att bli veterinär, att jobba med barn är så nära man kan komma, de kan inte heller alltid säga vad som fattas. När ett vikariat som skolsköterska

blev ledigt i Bjurholm, vårterminen 1998, sökte hon sig dit och fick fast samma höst. Innan en kuratorstjänst inrättades under mitten av 2000-talet låg både den vårdande och sociala uppgiften på skolsköterskans bord.

– Jobbigast är alltid att se barn fara illa, vare sig det gäller i skolsituationen eller med mobbing.

Det är inte bara fördelar med att arbeta på en liten skola i ett litet samhälle.

– Nackdelen är att när alla känner alla kan det vara svårt att få eleverna att öppna sig, eftersom de vet att jag känner deras föräldrar eller släktingar. Därför är det jätteviktigt med integriteten och sekretessen, man ska alltid med fullt förtroende kunna gå till skolsköterskan.

Några särskilt jobbiga händelser?

– Det är nog när någon förälder dött, på en liten skola blir alla berörda. Psykisk ohälsa är ett annat bekymmer som allt mera gjort sig påminda, även om Bjurholm nog är ganska förskonat. **Vad kommer du att sakna mest med jobbet?**

– Alla elever förstås, och så kollegorna.

18

år har Ewa Stuge varit skolsköterska på Castorskolan i Bjurholm.

Saknar kommer hon kanske också att göra kommunalpolitiken, där hon engagerade sig i början av 1990-talet och i dag är ledamot i fullmäktige och kommunstyrelsen samt Omsorgsnämndens ordförande.

– I och med flytten till Örträsk blir jag mantalsskriven inom Lycksele kommun, då kan jag inte ha några uppdrag i Bjurholm, säger Ewa som redan fått frågor om nya uppdrag.

– Vi får se.

Några sysselsättningsproblem lär hon inte få.

– Nej då, jag fiskar och jagar och så ska ju hundarna ha sin motion. Sedan har jag börjat färdigställa det mamma påbörjat med huset, föreningslivet kommer jag också att vara delaktig i, säger Ewa som bland annat har lojaliteter mot Bjurholms golfklubb och Pimpel-SM nyligen.

Kommentarer med anledning av flytten?

– Bara positiva, folk hejar, jag har ju många barndomsvänner som bor kvar. Det ska bli roligt och skönt att komma hem igen.

FREDRIK BJÄRNESAND